

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 453.

114de Møde.

Løverdagen den 29de Juni.

(Forts.)

Rec: Jeg har under Forhandlingerne af den foregaaende Sag faaet det skønne Haab, nu at see det Dulle oplydt, som saa Mange ved de forskjelligste Leiligheder havde erklæret sig saa særdeles enige om, at ville befordre snarest muligt, det nemlig, at faae Pensioner, Gældsforfrivningslisterne, Raadessecretariatslisterne og de øvrige lignende Byrder, som tynde paa Staten, nærmere efterseete og undersøgte. Disse Sager have nu været Gjenstand for Forhandlingerne flere Gange, og jeg tør vel sige for en temmelig udtømmende Behandling. Jeg maa især vente, at den ærede Rigsdagsmand paa en anden Side, som fornemmelig talte imod at foretage Statsrevi-sorvalget, skjøndt han dog samtidigt udtalte sig for Duffeligheden af en saadan Undersøgelse som den omhandlede, dog ogsaa vil understøtte, at Forslaget nyder Fremme. Det er derfor, at jeg vil anbefale det, og i Forbindelse hermed stille det Forslag, Noget, hvortil jeg er bleven ledet ved den almindelige og nu saa ofte udtalte Erkendelse af selve Sagens Bigtighed, at man ogsaa her vil forene sig med den fornødne Stemmesleerhed om, at lade Sagen strax, uden at gjenne-gaae flere Forhandlingspha-ser, komme til endelig Behandling idag (Ja! Ja!)

Winther: Der var en æret Rigsdagsmand, som sagde om mit Andragende, at det var kommet siddigt, en Anden sagde, at det syntes at være ubetimeligt at komme saa seent med det. Den ærede Rigsdagsmand for Njorbavn Amts 1ste District (Hall) udtalte sig mod at stemme for Nedsættelsen af en Commission i denne Anledning nu. Jeg finder det derfor nødvendigt at udtale et Par Ord til min Retfærdiggjørelse, for at det saa seent

er fremkommet, at jeg ikke skal synes ubefindigt at fremkomme med et Forslag af saa indgribende Natur til Thinget i dets sidste Dieblif. Jeg skal gjøre det meget kort. Den overrassende Dagsordens-Forandring, som igaar Aftes blev forlangt, gjorde, at jeg naturligt blev henledet til at foretage dette yderste Skridt. Jeg havde allerede for lange siden erklæret her i Thinget, at jeg vilde fremkomme med et Andragende om Nedsættelsen af en saadan Commission. Man har dengang sagt, at, naar vi fik vorø Revisor, vilde det væsentlig og paa bedste Maade udføres alligevel af dem, og det beroligede mig. Derfor kom jeg ikke tidligere med dette Forslag; thi jeg stolede paa, at dette Thing var fast i sine Beslutninger, at det ikke lod sig drage som et Tilhæng til det andet Thing, eller at nogen Beslutning andestedsfra kunde rokke dettes engang tagne Beslutninger. Jeg vidste, og det vidste det hele Thing, at det var en Sag, som laae hele Folket paa Sinde, at et saadant Skridt blev foretaget, som mit Andragende gaaer ud paa. Derfor var det naturligt, at jeg maatte komme med det, og jeg kunde ikke komme med det for efter Alt det, som er skeet i Sagen. Nu er der vel sagtens ikke nogen stor Udset til, at det skal gaee igjennem, da en saa mægtig Mand, som har talt paa Saamanges Vegne, har erklæret, at han ikke nu vil stemme for Nedsættelsen af denne Commission. Men det skal være mig en Trøst, at Folket da kan faae at see, fra hvilken Side man hæver Betænkkeligheder mod en saadan Undersøgelse netop i det Dieblif, hvor der virkelig skal foretages Noget, medens man derimod, naar der ikke skal foretages et saadant Skridt, er høist beredvillig til at gaee ind paa Alt, hvad tænkes kan i saa Henseende.

Motivitt: Tør jeg spørge den ærede Formand, om der, hvis Thinget beslutter, at denne Sag skal fremmes, da vil være nogensomhelst Mulighed i, at det kan komme til endelig